

ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ ПЕДІАТРИЧНОЇ ДОПОМОГИ В КОНТЕКСТІ РЕФОРМУВАННЯ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

Г.С.Сенаторова, Т.В.Чайченко, А.Ф.Шипко

Харківський національний медичний університет, кафедра педіатрії № 1 та
неонатології

Незалежно від рівня розвинутої медичного сервісу значну частину здоров'я людина втрачає в дитячому віці. В зв'язку з чим не вщухають дискусії щодо необхідності змін систем охорони здоров'я з пріоритизацією надання допомоги дітям, оскільки вони є найбільш уразливою частиною суспільства. Отже, в умовах євроінтеграційних тенденцій української медичної освіти постає питання про побудову педіатричної освіти у відповідності до світових тенденцій.

Перш за все слід зауважити, що в більшості систем охорони здоров'я педіатрична допомога вважається спеціалізованою, але відсутність універсальної системи стандартів призводить до неможливості ефективного порівняння різних систем. Проведений нами детальний аналіз різних систем показав, що для ефективно організації педіатричної допомоги населенню країни необхідними є практика мультидисциплінарної допомоги, орієнтованої на родину, із обов'язковим залученням педіатрів з перших днів життя, стандартизацією лікувально-діагностичного процесу та його координацією під егідою університетських клінік з комплексним фінансуванням, імплементацією сучасних технологій та спеціалізованою освітою фахівців та пацієнтів, а також структурованим залученням недержавних організацій та волонтерів.

Плідна робота мультидисциплінарних команд найбільш ефективно здійснюється лише на базі університетських клінік, які ефективно координують власно медичний сервіс з освітою та науковою діяльністю та виконують функцію лідера у наданні медичної допомоги в усьому світі.

Отже реформація медичної освіти є комплексною, оскільки необхідною є реорганізація галузі як такої із формуванням базової системи, що віддзеркалюватиме кращий досвід із імплементацією сучасних технологій в лікувальний процес, що може бути досягнуто лише шляхом розвитку університетських клінік.

З точки зору власно освіти пріоритетними є наступні напрямки, що потребують окремих зусиль: розробка тренінгової практики мультидисциплінарних команд, залучення студентів до сучасних освітніх технологій, заохочення до повсякденного професійного використання іноземної мови, а також до участі у волонтерських організаціях.

Євроінтеграція педагогічного процесу також передбачає суттєві зміни у викладацьких колах – реформацію програм у відповідності із міжнародними протоколами та стандартами, підвищення якості фахової освіти викладачів шляхом відвідання міжнародних клінічних та освітніх тренінгів, участі у клінічних випробовуваннях та наукових проектах, заохочення до членства у фахових суспільствах, публікації у фахових виданнях за кордоном.

Таким чином, огляд літератури, аналіз стану педіатричної допомоги в Україні, а також багаторічний досвід участі у міжнародному співробітництві колективу нашої кафедри показують, що найгострішими питаннями євроінтеграції системи охорони здоров'я в цілому та вищої медичної освіти зокрема є організація університетських клінік із залученням молоді та викладачів до практичної імплементації мультидисциплінарних клінічних, технологічних та інформаційних тенденцій.